

Časopis Trefa

Školní časopis žáků a učitelů na ZŠ a MŠ Tupolevova, Praha

Úvodník redakce

Zdravíme všechny pasažéry na palubě letadla Tupolevka! S novým školním rokem je tu nová Trefa, někteří naši přispěvatelé nás opustili a rozprchli se na střední školy, ale zato nám dorůstá nová generace, kterou tímto v našich řadách vítáme.

Jak bude letošní Trefa vypadat? Hlavní novinkou je, že v ní bude daleko více fotek. Takže se můžete těšit, že se pobavíte při hledání sebe a svých spolužáků! Dále zde máme nové rubriky, které vám dají super tipy na výlety a přinesou vám zajímavé informace z minulosti.

Tenhle časopis je váš, tak zažívejte skvělé věci, přemýšlejte o světě a dělejte si legraci. A o všem pište!

Letu zdar!

Tipy na výlety

Stezka korunami stromů na Lipně
(J. Mašek, 6.B)

ZOO Zlín
(L. Nováková, 6.B)

Aquapark Čestlice
(A. Holinka, 6.B)

Cesta na Sněžku
(R. Štípek, 6.B)

Mirákulum (A. Sedláčková, 6.B)

Roháče na Slovensku
(J. Šafařík, 6.B)

Štúrovo, Slovensko
(J. Karaffa, 6.B)

ZOO Jihlava (K. Křemenová, 6.B)

Další typy uvnitř čísla

Úvodník pana ředitele

Zdravím všechny čtenáře Trefy!

Dneska se zaměřím na nešvary, na které upozorňuji už dlouho a které řešíme skoro každou velkou přestávkou, když jdete ven!

Venkovní posilovna – je to divné, ale přestože je v areálu školy, tak byste na ní neměli cvičit v době vyučování a ani přestávek, neboť je žákům základních škol posilování během výuky zakázáno. Jde o vaši bezpečnost, spousta z vás tam leze a může spadnout a vy, co se trochu orientujete v posilování, byste zase měli dodržovat zdravotní zásady, jako třeba to, že nemáte cvičit ztuhlí a nerozcvičení, ale patřičně zahřátí. Což rozhodně nejste, když vyběhnete o velké přestávce ven rovnou na hrazdy pokud možno jen v triku!

Většina z vás si s sebou bere kromě klíčů taky svačinu, kterou venku celou spořádá... Problém nastává, když dopapáte a zbavujete se obalu, ubrousku, mikrotenového sáčku od svačiny. Většina z vás ho prostě vyhodí na zem. Ani jej nevrátíte do svého krásného boxu od maminky, abyste ho vyhodili doma do koše, ani jej nevyhodíte do odpadkového koše na hřišti... prostě ho upustíte na zem. Kdykoli opouštíte areál při zapískání, je školňák plný papírů a igelitů.

A to nemluvím o házení odpadků z oken na pavilonu B!

On se najde nakonec někdo, kdo to posbírá. Většinou jsou to pánové z vyšších ročníků, kteří si radši vyberou tuto činnost jako odpracování za nějakou lumpárnu, ale to není řešení. Úřad nám taky pomáhá s úklidem, ale proč se nepostarat sami. Normální lidé prostě neházejou svinčík kolem sebe, ale odnesou jej do koše. Doma taky asi neházejí pytlíky od bonbónů z oken nebo babičce po zahradě mezi jahody a patisony (tykvovitá zelenina).

Takže na to myslete, až se budete hnát z areálu do školy před zvoněním, a já se pokusím na oplátku sehnat více košů a zajistit častější vyvážení odpadků. A to je poslední moje upozornění. Netlačte se jako blázni přede dveřmi školy z areálu. Jsem rád, že se tak těšíte zpátky na výuku, ale přípravu na hodinu v klidu stihnete, než zazvoní.

Kochejte se barvami podzimu, které nebudou narušeny papírovými ubrousky a igelitovými pytlíky, chod'te teple oblečení, sportujte a nestrkejte se před dveřmi školy, o nic nepřijdete...

Váš pan ředitel

PS: Během podzimu bude revitalizováno (obnoveno, zmodernizováno) naše betonové hřiště na nové vícefunkční sportoviště. Prosím všechny žáky školy, aby nevstupovali na staveniště... prostě nelezli za plot stavby!

Hair

Ráda bych vám dnes napsala pár slov o krásném a nezištném činu Aničky Rektoříkové z 8. A. Povídaly jsme si společně s děvčaty osmých tříd o tom, kolik je vážně nemocných dětí a jaké mají trápení, když postupně přichází o své vlásky. Zvláště holčičky to nesou těžce.

Anička jako jediná neváhala a moji výzvu darovat vlasy nemocným dětem po zvážení s rodiči přijala. A tak se se svým tatínkem dostavila 16. 10. do vybraného kadeřnického

Studia Angele ve Vršovcích, kde ji zdarma ostříhala přímo majitelka studia. Vlasy byly předány majitelce nadace Daruj vlasy, jejíž záštitou celá akce proběhla.

Anička i my ostatní se velmi těšíme na společné setkání s dívkou – majitelkou nových vlasů.

paní učitelka Martina Pokorná

Strípky ze školy v přírodě

Vážně nevážně

ŠvP 6. – 7. tříd, Nové Hutě 6. – 13. 10. 2017

V pátek 6. 10. jsme odjeli na školu v přírodě. Cesta byla dlouhá, ale zajímavá, jeli jsme na Šumavu. Cesta trvala 3 a půl hodiny. Když jsme přijeli do našeho hotelu, vybalili jsme si a po obědě jsme šli na procházku. Ušli jsme přes pět km.

V sobotu 7. 10. jsme se místo pátku učili. Odpoledne jsme hráli venku různé hry a večer jsme měli diskotéku.

V neděli 8. 10. jsme zase měli vyučování a odpoledne hráli hry. Zatímco sedmáci připravovali sportovní den, my šestáci jsme si vylosovali žánr a téma divadelní hry, kterou jsme si měli vymyslet a večer předvést ostatním. Večer mělo divadlo velký úspěch. Vyhrál horor O pověsti hotelu Kodrea.

(Oleksandra Nedelinchuk, 6.B)

V pondělí 9. 10. jsme šli na první výlet, což byla jelení obora. Délka trasy byla asi 5 km tam a 5 km zpět. Když jsme tam došli, šli jsme do informačního centra, kde byly kostry jelenů, jejich trus, různé kůže a parohy. Taký tam byla televize, kde jsme mohli v přímém přenosu jeleny pozorovat.

Potom jsme došli k jelenům. U nich jsme nesměli mluvit, abychom je nevyplašili, což dělalo kamarádce problém. Jelenů tam bylo celkem hodně, ale nemohli jsme se kouknout na všechny, protože se zrovna pářili a výběh byl otevřený jen částečně.

Byli jsme se ještě podívat na rysy, ale žádného jsme neviděli. Snad ho uvidím příště. Budu se moc těšit.

(Julie Brabencová a Katka Hryhulková, 6.B)

V úterý 10. 10. jsme jeli autobusem na výlet do Kašperských Hor, kde jsme navštívili muzeum, a pak jsme pokračovali pěšky na hrad Kašperk. Byl to docela výšlap do strmého kopce, asi 3 km od města. Hrad Kašperk je nejvýše položeným hradem v ČR, je 886 m nad mořem. Byla to moc hezká procházka.

Když jsme byli úplně nahoře u hradu, šli jsme na prohlídku, do věže, na nádvoří a jiných zvláštních chodeb a pokojů.

(Terka Havlíková, 6.B)

Z věže byl nádherný výhled na Kašperské Hory a Pustý hrádek. Dozvěděli jsme se, že na Kašperku byly tři padací mosty, tři patra pokojů, černá kuchyně a cisterna na vodu, protože je na skále a nešlo vykopat studnu. Hrad založil Karel IV. a vznikl na kopci, aby hlídal hranice.

(Jakub Šafařík, 6.B)

Ve středu 11. 10. uspořádala 7.B pro ostatní třídy sportovní den. Měli jsme za úkol obsluhovat jednotlivá stanoviště. Mezi ně patřilo třeba házení na cíl, kop na cíl a dřepy se vzporem atd.

Myslím si, že se s tím šestáci a sedmáci vypořádali dobře a všichni jsme si to užili.

(Petr Pihera, 7.B)

Večer jsme opékali buřty, ale zpívalo se uvnitř, protože byla zima. Po deváté hodině zůstalo zpívat zdravé jádro nadšenců. Od táborových písniček jsem na přání dětí přešla na lidovky, největší úspěch měly překvapivě moravské táhlé. Poklona pro mě byla, že je to lepší než diskotéka. Už se dlouho takhle dobrá parta nesešla. Moc jsem si to užila.

(H. Petrášková)

Ve čtvrtek 12. 10. se sportovat nepřestalo. 7. A zorganizovala orientační běh. K dvojici šestáků přibyl jeden žák 7.B. Kromě běhu po fáborkách se plnily různé úkoly. Vyhrál tým A. Landové ze 7. B.

Večer byly sladké odměny za úklid pokojů i za orientační běh. Tečkou za sladkostmi byl zmrzlinový pohár a tečkou za pobytem večerní diskotéka, která se jako vždy neobešla bez slziček. Nikomu se domů nechtělo.

Ale v pátek 13. 10. jsme se se Šumavou museli s těžkým srdcem rozloučit.

(H. Petrášková)

Bodování

No ježiši. Zase bodování. No vlastně počkat – začnu znovu. Ahoj spolužáci, zdravím vás ve chvíli, kdy si čtete Trefu! Dnes bych chtěla mluvit o bodování pořádku. No, neříkám, že je to špatné, ale zase taky ne, že by to bylo úplně super. Zapomněla jsem říct, že máme vždy maximálně osm bodů (z deseti). To je ještě

docela dobrý, je tu totiž spousta kluků, kteří dělají sázky, kdo bude mít bodů méně. Třeba Maty a Venda dnes měli nulu. Takže prakticky vyhráli.

(Anděla Opeltová, 6.A)

Večerka

Večerka je v devět hodin. Když je diskotéka, jdeme spát o půl desáté. Na mě je to docela brzy. Podle mě by měla být třeba až v deset, ale většina stejně usne až tak hodinu po večerce. Třeba včera jsem usnul v jedenáct večer, protože můj nejmenovaný kamarád jede celou noc bonbóny. Dokonce chtěl pít moji Kofolu, tak jsem na něj dělal baterkou „detektor pohybu“. Příjemná noc (ironie). Ale alespoň byla sranda.

(Martin Kopřiva, 6.A)

Mladí spisovatelé

Verše inspirované Knihou třesků a plesků Antonína Přídala

Jan Liberda (7.B)

Byla jedna slečna z Olomouce,
která běhala ráda po louce.
Když únavou padala,
českou hymnu si zpívala.
Za chvíli už jenom lehounce.

Byl jeden pán z Ostravy,
ve skutečnosti z Moravy.
Rád chytal ryby,
ale dělal chyby.
Proto to všichni opsali.

Ester Šlehoferová (7.B)

Byla jedna slečna z Brna,
později z ní byla srna.
Běhala po lese a
něco po ní leze.
Spláchla to vlna.

Byl jeden muž z Paříže ,
dělal hodně krádeže.
Jednou si lehnul a
pak zhebnul,
v hrobě jedl lanýže.

Mene tekel

Mene tekel jsou dvě slova tajemného varování, které znamenají výstrahu

Pocházejí ze Starého zákona. Král Belsazar zneuctil nádoby, které pocházely z Šalamounova chrámu v Jeruzalémě.

Najednou se objevila tajemná ruka, která napsala na stěnu slova Mene tekel... (znamená to i - sečteno, zváženo, rozsouzeno)

Proč jsme si vybrali tato tajemná slova pro naši novou historickou rubriku?

Snad proto, abychom nezapomínali na naše předky a abychom se mohli poučit z dobrých činů, které udělali, a zabránili tomu špatnému, co museli prožít.

Smutné výročí – 24.10. 1942 – Poprava 261 českých hrdinů a vlastenců, kteří pomáhali parašutistům, kteří spáchali atentát na Reinharda Heydricha.

V sobotu před pětasedmdesáti lety byli v koncentračním táboře Mauthausen popraveni čeští občané, pomocníci parašutistů, kteří odstranili Reinharda Heydricha. S mnohými byly popraveny i celé jejich rodiny. Všichni tito lidé si možné dopady svých činů uvědomovali, a přesto byl pro ně zájem lidí v této zemi výše než jejich vlastní osud. Je to největší masová vražda Čechů v dějinách. A to lidé nejstatečnějších. Kdo ví, jak by se vyvíjely naše osudy, životy našich prarodičů, kdyby Heydrich (jeden z organizátorů vyvraždování Židů) nezemřel? Člověk, který tvrdil, „že Čech v tomto prostoru už nemá koneckonců co pohledávat...”

Mezi popravenými bylo i několik dětí.

Vzpomeňme si alespoň na **Jindřišku**

Novákovou, které bylo v době popravy 14 let. Stejně jako některým z vás. Tato statečná dívka odvezla po atentátu kolo, na němž prchal Jan Kubiš.

Co jsme v poslední době zažili?

Aneb nekonečný seriál ze života naší školy

Dravci na Tupolevce

Na začátku září k nám do školy přijel sokolník, aby nám předvedl své opeřené svěřence.

Sešli jsme se na školním hřišti, kde jsme se dozvěděli zajímavosti ze života dravých ptáků a mohli si je i velmi zblízka prohlédnout. Jedno káně se při ukázkovém letu zaletělo někam na letiště. Asi největší úspěch měla ale poštolka, která si dětem sedala na hlavu. K smůle některých si nejen sedla...

Branný den

Dne 21. 9. jsme byli účastníky 1. branného dne. Začali jsme na střelnici, kde jsme si vyzkoušeli, jaké to je střílet z modernizované automatické pušky SA vzor 58.

Poté jsme si něco řekli o chemické ochraně a vyzkoušeli si plynové masky. Následně jsme šli

trénovat evakuaci. Po krátké pauze jsme pokračovali na stanoviště POKOS (Příprava občanů k obraně státu), kde jsme podlézali pod „ostnatým drátem“ a házeli granátem. Nakonec jsme si vyzkoušeli resuscitaci. Přestože se jednalo o vážná témata, užili jsme si i dost legrace.

Petr Pihera, 7. B

Branný den

Dne 21.9.2017 se u nás ve škole uskutečnil branný den na školním hřišti. Při nástupu se nám představili lektoři, kteří nás na jednotlivých stanovištích provázeli.

Po ukončení nástupu jsme šli na první stanoviště, kde jsme se dozveděli různé zajímavosti z dějin vojska a potom jsme si mohli na sebe vzít maskáče a vyzkoušet si různé disciplíny.

Naše druhém stanovišti jsme se dozvěděli důležité informace o poskytování první pomoci, například jak správně resuscitovat. Dále jsme si povídali o současné výbavě vojáků, jaké máme v armádě tanky, vzdušné jednotky a následně jsme si mohli i zastřílet z airsoftové zbraně.

Čtvrté stanoviště bylo o chemikáliích a plynových maskách. Na závěr jsme si mohli vyzkoušet několik plynových masek.

Na pátém stanovišti jsme se dozveděli, co si máme vzít s sebou, když nastala evakuace.

Lezecká stěna

Již druhým rokem byla na ZŠ Tupolevova propůjčena umělá lezecká stěna. Letos Boulder bar ve spolupráci s městskou částí Praha 18 zde nechal stěnu na 14 dní. Na lezeckou stěnu lezli všichni žáci ze školy.

Nás, žáky sedmého ročníku, vzal na stěnu pan učitel hned první možnou hodinu.

Po úvodním protažení a informacích o bezpečnosti a pohybu na i kolem lezecké stěny jsme šli na to. Nejprve jsme lezli tzv. traverz (zdolání lezecké stěny z jedné strany na druhou). Potom jsme zdolávali jednu (kolmou) i druhou (šikmou) stěnu. První cesta nahoru byla snadná, ale druhá cesta už byla těžší, lézt

jsme směli pouze po vybrané barvě. Když jsme i toto zvládali, uspořádal pan učitel několik soutěží.

Při závěrečném lezení nám pan učitel vybral obtížnou cestu nahoru. Vylézt se podařilo třem žákům, byla opravdu těžká.

Adam Novák 7. B

Kulturní tipy

Jak již je naším dobrým zvykem, žáci Tupolevky si pro vás připravili několik kulturních tipů, které by v žádném případě neměly uniknout vaší pozornosti.

Terka Linhartová (4.C): Doporučuji knihu Strážkyně krystalů.

Veronika Černá (4.C): Divadelní hra Kouzelná flétna.

Vanda Vysloužilová (5.B): Kniha Harry Potter a Prokleté dítě. V tomto díle syn Harryho Pottera cestuje časem a mění tím celou budoucnost a minulost.

Dominik Tisovský (5.B): Kniha od Davida Williamse – Nejhorší děti na světě.

Ester Straňovská (5.C): Kniha Kočka v síti. Příběh popisuje situaci, co se může stát, když nebudete opatrní na sociálních sítích.

Michaela Hlávková (5.C): Nedávno jsem byla na zvláštní výstavě, na Neviditelné výstavě. Určitě se tam zajděte podívat.

Karolína Hailandová (7.A): Doporučuji k přečtení knihu Selekcce.

Kateřina Jandová (7.A): Kniha Siroťčinec slečny Peregrinové pro podivné děti.

Kamila Krájíčková (5.C): Kniha Příběhy se šťastným koncem.

Barbora Provazníková (6.A): Moc hezký je muzikál Šíleně smutná princezna. Je moderní a velmi vtipný.

Štěpán Kuželka (6.A): Já bych doporučil karetní hru Bang!

Jirka Chalupa (6.A): Já bych doporučoval film Po strništi bos. Je to film podle knihy Zdeňka Svěráka. Odehrává se za druhé světové války. Film je vtipný a malinko smutný. Je o pěti klucích, kteří zažívají různá dobrodružství.

Kristýna Marková (6.A): Má pekelná kočka. Je to dokument. Vystupují v něm lidé, kteří mají doma „d'ábelskou kočku“. To může mít vliv i na jejich vztahy. Existuje ale muž, který umí kočky „přečíst“. Zatím dokázal pomoci všem. Seriál běží na Prima Zoom.

Pozvánka

Pozor. Pozor! Vánoce se blíží a s nimi i všechny ty krásné akce, které předcházejí. Nezdá se vám, že někdy je to předvánoční období skoro lepší než Štědrý den? Jednou z těchto tradičních adventních akcí je i vánoční koncert na Tupolevce. Samozřejmě jste všichni zváni!

Co: Vánoční koncert

Kdy: 19.12. 2017

Kde: aula školy Tupolevova (u akvária)

Kdo: paní učitelka Petrášková a úžasní a talentovaní žáci naší školy

V hlavě našich žáků... anketa

Jaká je nejhorší lidská vlastnost?

Terka Linhartová, 4.C: „Vysmívání.“

Pokorný Filip, 4.C: „Lakomost.“

Veronika Černá, 4.C: „Drzost.“

Vanda Vysloužilová, 5.B: „Nenávist, protože když nám někdo řekne: „Nenávidím tě, “ tak je nám to líto. Nebo jsme naštvaní a chceme se pomstít a tím se nenávist objevuje i u nás.“

Kristýna Senecká, 5.B: „Nejhorší lidská vlastnost je pýcha a nadřazenost.“

Dominik Tisovský, 5.B: „Šikanování.“

Ester Straňovská, 5.B: „Lhaní.“

Kamila Krájíčková, 5.C: „Nejvíce se mi nelíbí, když někdo o mně vykládá nesmyslné lži, protože si to pak o mně ostatní myslí.“

Michaela Hlávková, 5.C: „Za nejhorší lidskou vlastnost považuji Znuděnost. Člověk , který se nudí vymýšlí hlouposti a tím obtěžuje lidi kolem sebe.“

Andrea Vopravilová, 7.A: „Lakomost, protože nemám ráda, když se někdo neumí rozdělit.“

Karolína Hailandová, 7.A: „Sobectví.“

Martina Brožíková, 8.B: „Lhaní, neupřímnost, žárlivost.“

Martin Falešník, 8.B: „Pýcha.“

Denis Maršálek 8.B: „Neupřímnost.“

Tomáš Janda, 8.B: „Nemám rád, když se někdo přetvařuje.“

Denis Chlaupáč, 6.A: „Zasedlost. Protože jsem to zažil a je to nepříjemné. A nejhorší je, že za to nemůžete.“

Martin Kopřiva, 6.A: „Touha po moci. Touha po moci zavinila mnoho válek a zničila bezpočet nevinných lidských životů.“

Alina Korpanová, 6.A: „Zrada. Zrada je nejhorší, zvláště když si ten člověk ani neuvědomí, kolik bolesti přinesl.“

Marija Jablanovič, 6.A: „Agresivita. Agresivitu považuji z nejhorší vlastnost člověka, protože když je člověk agresivní, tak může i někomu ublížit.“

Vali Vohanková, 6.A: „Ignorace. Proč? Protože mě nebaví, když něco říkám a ten dotyčný mě neposlouchá a musím to říkat znova.“

Karolína Fürstová, 6. A: „Nespolehlivost. Přijde mi to špatné, protože když někomu něco slíbíte, měli byste to dodržet.“

Tereza Poláková, 6.A: „Rozmazlenost. Protože když je někdo rozmazlený a dává to najevo, tak to dokáže velice naštvat.“

Barbora Fialová, 9.A: Nerozhodnost. Jelikož mi vždy dlouho trvá se rozhodnout a často měním názory.

Dia Študyová, 9.A: Vadí mi přetvařování, jelikož se přetvařuju často a vím, že není příjemné, když to někdo zjistí.

Anonym, 7.B: Přejídání.

Anonym, 7.B: Nejhorší vlastnost je podle mě pýcha a povyšování nad ostatními. Protože třeba někdo je slabý a nemůže za to a druhý se mu posmívá.

Matěj Struhár, 6.B: Negativnost (když se říká: Nejde mi to, to je nuda apod.).

Jakub Šafařík, 6.B: Myslet jen sám na sebe a být zlomyslný.

Adam Holinka, 6. B: Lenost, třeba když ti napíše kamarád, jestli nepůjdeš ven, a ty řekneš, že nesmíš.

Jan Liberda, 7.B: Nejhorší je být dokonalý, protože pak člověk nezažije pocit, že se něco naučil nebo dokázal něco, co mu předtím nešlo.

Anonym, 9. C: Nevím proč, ale nesnáším lež. Sama někdy lžu, ale snažím se převážně říkat pravdu. Když mi člověk lže, většinou to poznám a donutím ho říct pravdu., Dříve, když mi někdo lhal, bylo mi to jedno.. Asi proto, že jsem nedokázala rozeznat pravdu od lži. Avšak když mi někdo lže, koho moc nemusím, nebo s kým se nevidím, Tak je mi to úplně jedno. Když mi ale lže někdo, koho mám ráda, a ještě do očí, tak vždy toho člověka chci „zabít“. To je můj názor na lež.

Kryštof Conk, 9.C: Náladovost. Být náladový je docela hodně obtížné jak pro vás, tak pro lidi ve vašem okolí. Hodně často nikdo neví, proč jste naštvaní, když ještě minulou přestávku jste byli

v pohodě. Náladovost s sebou nese celou řadu komplikací. K těm nejhorším můžeme řadit třeba ztrátu kamaráda a následné pomluvy. Občas si to náladový jedinec ani neuvědomuje, jak působí na své okolí. Například může ovlivnit atmosféru v celém kolektivu. Většinou když má náladový člověk kamarády, tak ti to dokážou přejít a počkají, až bude mít dobrou náladu. Náladovost je podle mě tedy jedna z nejhorších vlastností. Ale dá se změnit.

Filip Venera, 9.C: Sobeckost, to je vlastnost, kterou každý zná. Každý udělá občas něco sobeckého. Je to vlastnost, která se krásně ukazovala ve středověku. Můžeme říct, že šlechtici byli vlastně sobci, kteří se o nic nedělili. Taky to podle toho vypadalo. Poddaní se sotva uživilí a ostatní po nich chtěli ještě daně. Pak se ještě divili, že se občas vzbouřili.

Daniel Drábik, 9.C: Pro mě je nejhorší vlastnost nepřejícnost. Je spousta lidí, a můžou to být i vaši přátelé, kteří vám zkrátka nic nepřejí. Nepřejí vám dobré známky, nepřejí vám, když se vám něco podaří, co jim ne... Problém je, že nepřejícnost vyústí uje v pomlouvání, nadávání nebo urážku. Tato vlastnost umí dost dobře kazit lidské vztahy, zvláště když jednomu člověku se daří a druhému ne. Samozřejmě všichni máme takové ty chvíle, kdy si řekneme, že ten druhý si to nezaslouží a tak. Důležité je tyto domněnky nerozšiřovat, nejlépe si je nechat pro sebe.

Ondřej Salivar, 9.C: Lenost, prokrastinace. Podle mého názoru je zrovna tohle nejhorší lidská vlastnost. Prokrastinace je opakované odkládání věcí na pozdější dobu. Myslím, že skoro každý z nás se s ní někdy setkal. Místo toho, abychom nějakou věc udělali hned, tak ji jednoduše přesuneme na další den, protože se nám nechce. Největší problém je v tom, že každý den nám přibývají další a další věci, které musíme udělat. Nakonec to dopadne tak, že všechny věci musíme udělat v jeden jediný

musíme udělat. Nakonec to dopadne tak, že všechny věci všechny věci musíme udělat v jeden jediný den, protože je na další den už potřebujeme. Podle mě bychom se prokrastinaci měli vyhýbat, i když to bohužel není vždy snadné.

Martina Veselá, 9.C: Já myslím, že nejhorší lidská vlastnost je závist. Nevím snad o nikom z mého okolí, kdo by někomu něco nezáviděl. Někteří lidé závidí lidem v normální míře. Někteří ale závidí něco ostatním tak moc, že začnou šířit pomluvy, může tak vzniknout i šikana a mnoho dalších věcí. A přitom to začíná u pouhého závidění věcí, nebo třeba vzhledu... Hodně věcí se dá přitom v dnešní době koupit, nebo nahradit. Nakonec bych chtěla, že si myslím, že bychom měli všichni být rádi za to, co máme.

Anatolij Andruščenko, 9.C: Pro mě je nejhorší lidskou vlastností závist. Protože když člověk závidí, tak je pořád naštvaný. Myslí si, že je svět nespravedlivý. Myslí si, že jen jemu se nedaří, ale všem ostatním ano. Ve skutečnosti to tak samozřejmě není. Takový člověk si ale nevšímá toho, co se mu daří, ale vidí jen to, co se daří jiným. Když je takový člověk váš kamarád, tak ucítíte sami, že to s ním vůbec není lehké, protože bude klidně naštvaný i na vás.

Vojtěch Matuška, 9.B: Podle mě nejhorší lidská vlastnost je chamtivost. Lidé snadno podléhají pocitům chtít stále víc a víc a nikdy nemají dost. Kvůli takovým lidem si myslím, že naši Zemi stále poškozujeme – válkami o území, nepřetržitou těžbou nerostných surovin a dalšími procesy, kterými se velmocí stále obohacují. Myslím si, že chamtivost jen tak ze světa nevymizí, protože lidstvo se nemění. Jen doba by mohla změnit lidstvo, ale to už může být pozdě.

Anežka Černá, 9.B: Co je nejhorší vlastnost? To je otázka. Na světě jich běhá tolik... Ale není jich tolik jako lži. Už od mala je vidíme a stále slyšíme. Jsou lži, které jsou dobré. Například to, že Ježíšek existuje nebo že svět je krásný. Jsou to krásné lži, ale pořád jsou to lži. A poté jsou tu lži špatné, které stejně vyjdou najevo. Jsou to lži, co mohou někomu ublížit, nebo ho dokonce i poškodit. Je to zlé, kruté, ale bohužel se to na světě děje stále dokola a dokola. „Lež může oběhnout půlku světa, zatímco pravda si teprve obouvá boty.“

Dominik Porubský, 9.B: Vadí mi, když je někdo namyšlený, a určitě nejsem jediný, kdo má tento názor. Strašně mi vadí, když vás soudí za to, co nosíte. Někteří lidé si myslí, že svět by bez nich nemohl existovat. Přitom jsme si všichni rovni. Také mě nezajímá, když někdo nosí „fake“ věci. Jestli se jim to líbí, ať to nosí. O tom to všechno je – to, co se vám líbí, to noste. A když vás bude někdo řešit, tak se na něj vykašlete.

Roman Hryhulka, 9.B: Myslím, že lež je ta nejkrutější vlastnost člověka. Vím, každý občas zalže, ale u některých lidí to překročí meze. Lež dokáže ničit přátelství a ubližovat. Když třeba zjistíte, že vám vaše blízká osoba lhala – někdy, možná častěji, možná i celý život, tak je to pro vás psychicky největší zátěž, jaká může být.

Moje motto

Vsákněte do sebe učitelskou moudrost a jejich triky, jak se nezbláznit.

Erika Vašková: Co tě nazabije, to tě posílí.

Michal Ambroz: Pokud nemůžeš létat, tak běž. Pokud nemůžeš běžet, tak jdi. Pokud nemůžeš jít, tak se plaz. Ale ať už děláš cokoli, tak se stále hýbej kupředu.

Hynek Velc: Život je skvělý, musíš ho jen pochopit.

Markéta Horáčková: Když v tebe někdo věří, dokážeš víc.

Dopravní akce - Prosek

18.9. 2017 jsme byli na dopravní akci na Proseku. My, 4.A, 4.B, 5.B. a další třídy. Sponzorem byla Kooperativa.

Nejdříve byla BMX show, potom jsme plnili úkoly: okruh na kole, virtuální realita, video hra, cvičení s autosedačkou a náraz v autě.

Na ten náraz mohli pouze dospělí. Za čtyři razítka z pěti úkolů jsme si koupili odměny. Já, Matěj Sojka, jsem koupil tátovi placku s nápisem "když vůz selže, přečtete si návod". Potom začalo pršet a jeli jsme autobusem domů.

